

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδόθη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐκδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 12.
Πληρωτέα καὶ ἑξαμηνία

Ἡ Παγκόσμιος Ἐκθέσις τοῦ 1889.

Μετά τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1879, ἤτις ἀπὸλυθέρωσε καὶ ἀνεκαίνισε τὴν ἀνθρωπότητα, ἦτο μετὰ ἐκατὸν ἔτη ἀπ' αὐτῆς, τὸ λαμπρότερον καὶ ὠραιότερον ἔργον, ὅπερ εἶδεν ὁ κόσμος, εἶναι ἡ πρὸς τιμὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασεως γενόμενῃ ἐν Παρισίοις Παγκόσμιος Ἐκθέσις τοῦ 1889. Τὰ δύο ταῦτα μέγιστα καὶ εὐεργετικώτατα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα γεγονότα τῶν νεωτέρων χρόνων, εἰς τὸ μὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά καὶ τὴν Ἀδελφότητα, τὸ δὲ τὴν Εἰρήνην, τὴν Ἐργασίαν καὶ τὴν Πρόδοτον, εἰσι τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὠραιότεραν ἰστορίαν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἀμφοτέρωθεν δὲ ταῦτα τὰ ἔργα εἰσὶν ἔργα τοῦ φιλευθέρου καὶ φιλοπροόδου Γαλλικοῦ λαοῦ. Διὰ μὲν τοῦ πρώτου εὐεργετήθη ὁ κόσμος καὶ ἠλευθέρωθη ἡ Γαλλία, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου καταδείχθη ἡ ἐν γένει πρόδοτος τῶν ἰθῶν καὶ πρὸ πάντων τῆς Γαλλίας, τῆς ἠθικῆς ταύτης πρωτεύουσας τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Καὶ περὶ μὲν τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν αὐτὴ ἔσχεν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἔγραψαν οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν εἰσι προσιτὰ παντὶ τῷ βουλομένῳ. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ σχετίζεται, ὡς εἴρηται, μετὰ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως, καθὼ ταύτης ἐφορτάζουσης τὴν ἑκατονταετηρίδα εἶναι, διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην ἐγένετο μνηστὴ αὐτῆς. Ἐπομένως καὶ περὶ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐγράψαν καὶ ὁ ἄ γραφῶν εἰσέτι ἄλλοι ὁλοκληροὶ, ὅτι δὲ καὶ ἂν εἴπωμεν ἡ γὰρ ὄψομεν ἡμεῖς περὶ αὐτῆς οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνάλογον τοῦ πράγματος. Ἐπειδὴ ὅμως ἕκαστος ἐκ τῶν ἀγαθωσκόπων τὰς διαφορὰς περιγραφὰς τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐν γένει τὰ κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς ἐκείνων, οἷτινες κτύπησαν καὶ ἔδωκαν τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον, φέρει ἐν τῷ νῦν ἰδιαιτέρας ἐντυπώσεις καὶ σχηματίζει ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ ἰδιαιτέρας ἰδέας περὶ αὐτῆς, ἀπαραίτη δὲ αὐταὶ ἀποτελοῦσι τὴν καθολικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐντύπωσιν καὶ τὴν καθολικὴν ἰδέαν περὶ τῆς ἐκθέσεως, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἕκαστος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, διὰ τοῦτο θέλομεν γράψαι καὶ ἡμεῖς λέξεις τινὰς περὶ αὐτῆς, ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ δείξωμεν, ὅτι συμμερίζομεθα καὶ ἡμεῖς τὸν δίκαιον θαυμασμὸν τοῦ κόσμου περὶ τοῦ ἀξιοθαυμάσιου ἔργου τῆς Ἐκθέσεως, ὑπὲρ οὗ ἐνεθουσιάσθη καὶ αὐτὸς ὁ μέγας γέρων, ὁ περικλητὸς Γλάδστον, καὶ ὅτι ἐννοοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν σημαντικότητα τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος, ὅπερ λίαν δικαίως θεωρεῖται ὡς εἰς ἔσδοξος σταθμὸς τῆς καθολικῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Παγκόσμιος Ἐκθέσις τοῦ 1889 εἶναι ἡ σπουδαιότερα καὶ λαμπρότερα τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι ἡ ἰδέα τῶν Παγκοσμίων Ἐκθέσεων, ἡ μᾶλλον τοῦ διεθνούς διαγωνισμοῦ, εἶναι ἰδέα ἑλληνικὴ, εἶναι ἰδέα, ἣν ἐπέπρασεν καὶ ἐπραγματεύθησαν πρὸ χιλιᾶδων ἔτων οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Αἱ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τελοῦμεναι Παγκόσμιος ἐκθέσεις, ἐν

αἷς τὰ διάφορα ἔθνη διαγωνίζονται καὶ ἀλλήλωνται ἐν τῷ σταδίῳ τῆς προόδου, δὲν εἶναι ἡ ἀνανέωσις καὶ ἐντελεστερα ἀνάπτυξις, ἐν γένει δὲ τελειοποίησις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἐν αἷς αἱ Ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι διεγωνίζονται καὶ ἡμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλας περὶ θρασεῖων καὶ τιμῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ ἰδέα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἐν αἷς καταδεικνύετο ἡ πρόδοτος καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι ἡ πρώτη καὶ θεμελιώδης ἰδέα, ἐφ' ἣς ἰδρύθησαν αἱ νεώτεροι Παγκόσμιος ἐκθέσεις, ἦτοι οἱ νεώτεροι ἀγῶνες τῶν ἰθῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς παγκοσμίου προόδου καὶ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Ἡ μεγάλη λοιπὸν αὐτὴ καὶ λαμπρὰ ἰδέα τῶν ἐκθέσεων, ἐφ' ἣ καυχῶνται τὰ νεώτερα ἔθνη, δὲν εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τελειότερα πραγματοποιήσις τῆς ἰδέας ἐκείνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἣτις καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀπετέλει λαμπρὰν πανήγυριν καὶ ἔθνη ἐορτὴν τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ ἱστορικωτέρου τῶν ἀρχαίων ἰθῶν, ὅπερ πρῶτον εἰργάσθη καὶ ἠγωνίσθη ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἰδεῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Προόδου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ. Οὕτω οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καταδεικνύονται ὡς θεσπίζοντες τὰ θεμελιᾶ πάσης μεγάλης ἰδέας καὶ πάσης μεγάλης προόδου, δι' ἣν καυχῶνται ὁ νεώτερος πολιτισμὸς.

Ἐν ταῖς παγκοσμίαις ταύταις ἐκθέσεσι καταδεικνύεται ἡ πρόδοτος τῶν ἰθῶν καὶ ἡ συναδέλφωσις τῶν λαῶν.

Ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι, λέγει ὁ σοφιστὸς ἡμῶν καθηγητὴς Ἰωάννης Σούσης, τὰ πρῶτα τῆς παγκοσμίου βιομηχανίας φιλοφρόνης συναντῶνται, καὶ φύλα καὶ ἔθνη ἀλλότρια πρὸς ἀλλήλα ὡς μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενεῖς ἀδελφικῶς περιπτύσσονται. Καὶ «τὰ ἔθνη τὰ πρωταγωνιστοῦντα ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι εἶναι οἱ πιστότεροι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἐπιφανέστεροι πρωταθληταὶ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.»

Αἱ παγκόσμιος ἐκθέσεις εἶναι ἡ λαμπρότερη ἐορτὴ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ ἡ ὠραιότερα εἰκὼν τῆς προόδου αὐτῶν.

Τὰ ἔθνη λοιπὸν, συνεργαζόμενα διὰ τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων εἰς τὴν κοινὴν πρόδοτον ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ, ἀποτελοῦσι τὴν ὠραιότερον μίαν μεγάλην οἰκογενεῖαν, ἣς τὰ μέλη καταργεῖν καὶ προάγουσι τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ ἔθνη τὰ λαμβάνοντα τὰ θρασεῖα ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι εἶναι τὰ μᾶλλον προωδευμένα, ἦτοι τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα. Τοῦτο καταδεικνύει, διὲ τὴν πρόδοτον τῶν ἰθῶν ἐν ὅλοις τοῖς κλάδοις τῆς ἐργασίας καὶ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν τὰ μέγιστα συντρέχει ἡ Ἐπιστήμη. Καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐθνικὴ ἐργασία καὶ ἀσχολία, ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῆς Ἐπιστήμης, διὰ νὰ προαχθῇ καὶ τελειοποιηθῇ, δὲν εἶναι δὲ μόνον ὁ ὕλικὸς πλοῦτος, δὲν εἶναι μόνον ὁ χρυσὸς, ὅστις κατορθοῖ τὰ θαύματα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, διότι τοιοῦτον πολλάκις ἔχουσι καὶ τὰ ἄρβυρα καὶ ἀπολίτιστα ἔθνη. Ὁ ὕλικὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἡ ἡ ὕλικὴ θάσις τῆς ἐθνικῆς

προόδου, ἡ δὲ Ἐπιστήμη ἀποτελεῖ τὴν ἠθικὴν θάσιν αὐτῆς. Τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης πρέπει νὰ φωτίσῃ καὶ τὸν ἐπιστήμονα καὶ τὸν ἔμπορον καὶ τὸν βιομηχανικὸν καὶ τὸν γεωργὸν καὶ τὸν ἐργάτην. Τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης ὡς πυρρὴν στήλην ὀδηγεῖ τοὺς λαοὺς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

Αἱ παγκόσμιος ἐκθέσεις, καταδεικνύουσι τὰς προόδους τῶν ἰθῶν, συντελοῦσι καὶ εἰς τὴν μείζονα προαγωγὴν αὐτῶν. Ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι διδάσκοντα τὰ ἔθνη ἀμοιβαίως, καὶ ἡ διδασκαλία αὐτὴ συντελεῖ εἰς τὴν καθολικωτέραν καὶ μείζονα πρόδοτον αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι, καθὼ ἐν ταῖς ἐκθέσεσι καταφαίνεται εἰς ποῖα σπέρματα τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ τοῦ κοινού ἀγῶνος ὑπερέχει ἕκαστον ἔθνος, κατὰ ταῦτα δὲ φιλοτιμοῦνται νὰ ἀναδεχθῶσιν ἐφ' ἑαυτὰ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ. Τὰ σημεῖα ταῦτα καθίστανται οἱ ὀδηγοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐν κείνων, οἷτινες ἔχουσι τὸ συμφέρον καὶ τὴν φιλοτιμίαν νὰ συμπροοδύσωσι μετὰ τῶν μᾶλλον προωδευμένων, καὶ νὰ προαγάγωσι τὰ συμφέροντά των ἐλαμπίλως πρὸς τὰ συμφέροντα ἐκείνων.

Ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι διδάσκονται καὶ αὐτοὶ οἱ εἰσέτι ἀπολίτιστοι λαοὶ κατὰ πόσον εἶναι εὐεργετικὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ μνησθάνουσι ὅτι ταῦτα εἰσι τὰ πραγματικὰ ἀγαθὰ τῶν ἀνθρώπων, πρὸς δὲ καὶ ποῖα ἡ ὁδὸς ἡ ἀγούσα εἰς τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν. Ἐκεῖ διδάσκονται, ὅτι εἰς τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀγούσιν ἡ εἰρήνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ἐκεῖ ὀνομαζόμενοι τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ θαυμάζοντες αὐτὴν προσπαθοῦσι νὰ μεταφέρωσι καὶ εἰς τὰς ἰδίας χώρας τὸν σπὸρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ.

Οἱ δὲ πεπολιτισμένοι λαοὶ ἐκεῖ εὐρίσκουσι στάδιον ἀμύλλης καὶ ἀμοιβαίας διδασκαλίας καὶ τελειοποιήσεως, καὶ βλέπουσι πόσον ἡ κοινὴ συνεργασία αὐτῶν πράγχι καὶ τὰ γενικὰ καὶ τὰ ἰδιαιτέρως τῶν ἰθῶν συμφέροντα. Ἐκεῖ συμφιλιοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ ἐθνικῶς πρὸς ἀλλήλα διακείμενα ἔθνη, καὶ ἀντὶ τῆς ἐχθρᾶς συνάπτουσι φιλίαν, καὶ ἐμπνέονται ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ ἀγάπης, τῶν λαμπροτέρων τούτων ἰδεῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τοιαῦτα εἰσὶν αἱ παγκόσμιος ἐκθέσεις, αἷτινες καθίστανται κοινὴ ἐορτὴ, ἐν ἣ ἐφορτάζεται ἡ πρόδοτος τοῦ πολιτισμοῦ ἐκάστης ἐποχῆς. Αἱ μέχρι τοῦδε γενομέναι ἐκθέσεις, ὑπῆρξαν ἀντάξιαί τῆς προόδου τῶν νεωτέρων ἰθῶν, καὶ πολὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν καθολικωτέρων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ λαμπρότερη δὲ τῶν ἐκθέσεων εἶναι ἡ ἤδη ἐν Παρισίοις τελοῦμένη, καθὼτι συνενοῖ ἐν ἐαυτῇ καὶ ἀντιπροσωπεύει τὰς δύο ὑψηλὰς ἰδέας, οἷτινες κοσμοῦσι τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἰδέαν τῆς προόδου. Ἀδύνατον ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα ἐκείνων, οἷτινες ἀπεφάσαν νὰ ἐφορτάσωσι διὰ Παγκοσμίου ἐκθέσεως τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασεως, τοῦτέστι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ Χριστιανισμὸς συνηνοῦντο ἐπέβηλον εἰς τὸν Γαλλικὸν λαὸν τὴν ἰδέαν τῶν δικαιοκράτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ σφ

νάμα την εξαγοράν της Χριστιανώσους, ολοκλήρου, έγραψε πρό τινας ο μέγας τής Ισπανίας πολιτικός και μέγιστος τής εποχής ρήτωρ Καστελλάρ.

Και διατί η ιδέα αυτή υπήρξεν αξιοθαύμαστο; Διότι τα δύο μεγάλα και ένδοξα γεγονότα τής Γαλλικής Ήπαναστάσεως και τής Παγκοσμίου έκθέσεως σημειούσι σταθμών σημαντικών εις την προοδευτικήν πορείαν τής ανθρωπότητος. Διότι εις τα δύο ταύτα μεγάλα και ένδοξα γεγονότα φέρει ο νεώτερος πολιτισμός όλην αυτού τήν εδωροετικότητα, όλην αυτού τήν ανάπτυξιν, όλα αυτοού τα θαυμάσια έργα διότι εις τα δύο ταύτα μεγάλα και ένδοξα γεγονότα η ανθρωπότης σύμπασα συνηνώθη νοερώς και απήρτισε μίαν μεγάλην οικογένειαν, έργασθείσαν έν θη αυτή; τή δραστηριότητα, και παραγαγούσαν τα δύο μέγιστα δι' αυτήν αγαθά, τήν έλευθερίαν και τήν πρόοδον. Η Πρόοδος επιστρέφει μετά εκατόν έτη τους άγώνας τής Έλευθερίας, και κηρύττει εις τον κόσμον, ότι αυτή ματαίως δέν έκοπίασεν, ότι ματαίως δέν έθυσίασε, και ότι έπραγματοποιήθησαν αι μεγάλοι αυτή; έλπίδες. Διά τής Γαλλικής επανάστασεως καθιερώθη η έλευθερία, η ο Χριστιανισμός εκήρξεν εις τον κόσμον, και ητις ποικιλοτρόπως μέχρι τής εποχής εκείνης έπεβουλεύετο και καταδιώκετο. Διά δέ τής Παγκοσμίου έκθέσεως καταδείχθη η γιγαντιαία πρόοδος, η ανθρωπότης υπό τήν σκιάν του άειθάλους δένδρου τής έλευθερίας κατεργάσατο. Έκει, εις τό πεδίον του Άρεως, φλοδόμυσε τό λαμπρόν αυτής ανάκτορον η παγκόσμιος πρόοδος. Έκει, εις τό πεδίον του Άρεως, έορτάζουσι τήν νίκην αυτήν η Έπιστήμη, η Καλλιτεχνία, τό Έμπορίον, η Βιομηχανία, η Γεωργία, έορτάζουσι τήν νίκην αυτήν κατά τής δόξης των πολέμων και των κατακτήσεων. Αί δέ έορταί αυτές είσιν αι λαμπρότεροι άρ' όσας ποτέ έώρτασεν ο κόσμος μετά τας έορτάς των αρχαίων Έλλήνων διά τας νίκας και τους θριάμβους του Μαραθώνος και τής Σαλαμίνος και διά τήν λαμπρότητα και τήν δόξαν των Όλυμπιακών αγώνων. Αί έορταί, αι έν Παρισίους τελεσθείσαι διά τήν Παγκόσμιον Έκθεσιν διεδέχθησαν εκείνας μετά τοςάυτας εκατονταετηρίδας. Και αυτές ώς και εκείνας ήταν έορταί έλευθερίας και πρόοδου, ειρήνης και πολιτισμού.

Αί έν τή Παγκοσμίω έκθεσει τελεσθείσαι έορταί διεδέχθησαν προσέτι τας έορτάς των πολεμικών θριάμβων και νικών των νεωτέρων χρόνων. Μέχρι πρό μικρού άπαντα σχεδόν τά έθνη έφιλοτιμούντο να καταστρίψωσι τους πολυαριθμοτέρους στρατούς και να κατασκευάσωσι τους μεγαλειότερους στόλους, όπως πολεμήσωσι προς άλλα, διαγωνιζόμενα έν τώ άθλίω και άδόξω σταδίω τής ανθρωποθυσίας και τής καταστροφής. Έδαπάνωντο δέ οί ιδρωτες των λαών, όπως ίκανοποιηθώσιν άτομικα φιλοδοξία. Ηδη η Γαλλία, περιστείλασα τήν σημαίαν του Άρεως, ανεπέτασε τήν σημαίαν τής Άθηνάς, και προσεκάλεσε τά έθνη να διαγωνισθώσι περι τής ένδοξωτέρας και ώραιοτέρας νίκης, ητις υπάρχει έν τώ κόσμω, περι τής νίκης τής εργασίας και τής ειρήνης, τής πρόοδου και τής επιστήμης. Διά τούτο δέ ελέγομεν, ότι έν Παρισίους επί του πεδίου του Άρεως ανηγήθη ο ναός τής Ειρήνης και τής Παγκοσμίου πρόοδου.

Δέν σά; φαίνεται, ότι τό τοιοούτον γεγονός, η τοιαύτη αξιοπερίεργος αντίθεσις, ητις υπήρξε ως προς τήν τοποθέτησιν τής έκθέσεως, αποτελεί άριστον οίωνόν διά τό μέλλον τής ανθρωπότητος; Έκ του άπεράντου εκείνου πεδίου η Άθηνά έξεδίωξε τον Άρν. Η Άθηνά νικά τον Άρν. Ο πόλεμος και αι ανθρωποθυσιαί εκδιώκονται άκτου άντιπροσωπεύοντος αυτής χώρου, και επί τούτου εγκαθιδρύεται έν θη αυτή; τή λαμπρότητι η Ειρήνη και η Έπιστήμη. Έν τούτω ύψωσε τήν σημαίαν τής η Πρόοδος, φιλοζήνησασαν υπό τας πτυχάς τής άπαντα τά έθνη. Τήν δόξαν λοιπόν του Άρεως διαδέχεται η δόξα τής Άθηνάς, τον πόλεμον διαδέχεται η Ειρήνη, και η Έπιστήμη, αήτινες προσπαρίζουσι τούς λαούς

την πραγματικήν ευδαιμονίαν και συντελοούσιν εις τήν πραγματικήν πρόοδον τής ανθρωπότητος.

Ο πολιτισμός λοιπόν εκεί, έν τώ πεδίω του Άρεως και υπό τας πτέρυγας τής δημοκρατικής έλευθερίας δεικνύει τας κατακτήσεις και τους θριάμβους του, και αποδεικνύει, ότι τά μεγάλα έργα δέν κατορθούνται υπό τά σκήπτρα των βασιλέων και αυτοκρατόρων, άλλ' υπό τήν σημαίαν τής έλευθερίας και τας πτέρυγας τής Έπιστήμης. Έκει, έν τώ πεδίω του Άρεως συνηνωμένοι οι πολιτισμένοι λαοί έν ειρήνη και αδελφότητα καταδεικνύουσι εις τον κόσμον σύμπαντα που εγκείται η άλληθής δόξα και ποία είναι η πραγματική νίκη των έθνων. Έάν δέ η πρόοδος είναι ο προορισμός τής ανθρωπότητος, ο δέ πολιτισμός είναι τό έργον τής πρόοδου, ποία άλλη έορτή είναι ένδοξωτέρα εκείνης, καθ' ην τά έθνη έορτάζουσι τήν νίκην τής Πρόοδου και καταδεικνύουσι τους θριάμβους του πολιτισμού εις τους οφθαλμούς τής Άνθρωπότητος; Έάν δέ ο πολιτισμός πολλαπλασιάζει τά αγαθά και τήν ευημερίαν των κοινωνιών, ποιόν στάδιον υπάρχει ένδοξωτερον εκείνου, καθ' ο ούτος, καταδεικνύων τας πρόόδους του, καταδεικνύει συγχρόνως και τήν παρ' αυτού παρασκευαζομένην ευδαιμονίαν διά τήν ανθρωπότητα, αποδεικνύων ούτω, ότι δικαίως απολαύει τής τιμής και τής δόξης αυτής; Πάσας ταύτας τας ύψηλάς άλλθεις επικυροί η έν Παρισίους Παγκόσμιος Έκθεσις, ητις είναι ο προάγγελος τής νίκης τής παγκοσμίου έλευθερίας και τής βασιλείας τής παγκοσμίου ειρήνης. Ω, εκ τούτων η έορτή τής Παγκοσμίου Έκθέσεως είναι έορτή τής Άνθρωπότητος.

Α. Α. Γ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ και ΗΛΙΑΔΟΣ.

Έν Πατραις τή 14η Σεπτεμβρίου 1889.

Προς τον κ. Συντάκτην τής ένταυθα εκδιδομένης έφημερίδος «Φορολογούμενος»

Κύριε!

Έν τώ ύπ' αριθ. 756 από 8 7θρίου φύλλω τής ύπ' ύμών εκδιδομένης έφημερίδος ο «Φορολογούμενος» έδημοσιεύη μακρά διατριβή καθαπομένη ήμων, ως υπαιτίων του έπισυμβάντος άτυχήματος εκ τής καταπτώσεως αποθήκης τινός άνηκούσης τώ κυρίω Χαντζή—Ιωάννου.

Έπειδή αι δοθείσαι ήμιν πληροφορίαι έν προκειμένω δέν είναι άκριθεί, αι δ' εκφρασθείσαι γνώμη όλως έπιπόλαια, ούδέν έτερον προδίδουσαι η έντελή άγνοίαν των διεπόντων τά δημοσία έργα νόμων και διαταγμάτων, ευαρεστηθή; παρακαλώ να δημοσιεύητε, δύναμει του περι τύπου Νόμου, εις τό προσεχές φύλλον τής ύπ' ύμών εκδιδομένης έφημερ. «Φορολογούμενος» τά έπόμενα, προς διαφώτισιν και των άλλων εκείνων οήτινες δυνατόν ήτο πλανώμενοι εκ των δημοσιευθέντων, να πιστεύωσιν, ότι, ενεχόμεθα έν προκειμένω, έστω και πόρρωθεν ως επειράθη ο διατριβουργός, ν' άποδείξη.

Τά περι έπισφαλών οικοδομών έν γένει, και τά περι κατασφίσεως τούτων εκανόνισαν, τά από 20 7θρίου 52 και 9 Νοεμβρίου 67 Βασιλικά διατάγματα έπισηγηθέντα σαφώς διά των εκδοθεισών κατόπιν τούτων έγκυκλίων οδηγίων τής 5ης 9θρίου 52 περι κατασφίσεως αυτών, έν αϊς, και δείγμα των συντασσόμενων πρωτοκόλλων προς καταδάρσιν παρετίθη.

Ούτως, έν μέν τώ 2ω άρθρω του από 20 7θρίου 52 βασιλικού Διατάγματος (όρα σελίδα 199 συλλογής νόμων και διαταγμάτων περι δημοσίων έργων) ρητώς αναφέρεται «άρμόδιος να χαρακτηρίση ως έτοιμόρροπον οικοδομήμα τι είναι ο επί τής έφραμογής του σχεδίου τής πόλεως ένθα τούτο κείται Μηχανικός, επί τή προσκλήσει τής άρμοδίας αστυνομικής άρχής».

Έν δέ τώ 3ω άρθρω ρητώς αναφέρεται ότι ο Μηχανικός άμα προσκληθείς θέλει μετ'αβείνει κλπ.»

Έν δέ τώ 3ω άρθρω του ίδιου διατάγματος αέαν ο Μηχανικός νομίση ότι επίκειται κύνδιος ο τοιοούτος θέλει βεβαιούσθαι υπό τριμελούς επιτροπής κλπ. . . . και τέλος, τό έν ταις έκδοθείσαις οδηγίαις τής 5 9θρίου 52, περι κατεσφίσεως έπισφαλών οικοδομών πρατιθέμενον δείγμα του συντασσόμενου πρωτοκόλλου, (όρα σελίδα 205 ίδιας συλλογής νόμων κλπ.) έχει επί λέξεσιν ούτω.

Δείγμα Πρωτοκόλλου

Κατά τό 18 . . . ήτοι ήμέραν . . . ώραν . . . ο ύποφαινόμενος μηχανικός επί τής έκτελέσεως του σχεδίου τής πόλεως . . . επί τή προσκλήσει του άστυνομού (Δημάρχου, Δημαρχικού παρίδρου, Διευθυντού τής διοικητικής άστυνομίας Άθηνών Περισσών) του Δήμου . . . από . . . ύπ' αριθ . . . μεταβάς επί τόπου να ενεργήσω τήν άπαιτουμένην αυτοψίαν προς εξακριβώσιν, άν η περι τής έν τή προσκλήσει ταύτη πρόκειται οικοδομή του Κου . . . ευρίσκεται η όχι εις έτοιμόρροπον κατάστασιν κλπ.»

Έκ πάντων όθεν των άνωτέρω διαταγμάτων και οδηγίων άριδήλως καταφαίνεται ότι, όπως ο Νομομηχανικός άποφανθή περι τής έπισφαλούς η μη καταστάσεως οικοδομήματός τινός, εκτός των άλλων, προαπαιτείται παντως, έγγραφος τής άστυνομικής άρχής πρόσκλησις . . . κλπ.

Φρονούμεν έπομένως ότι ο Συντάκτης τής έν λόγω διατριβής πριν η ύποβάλλη εις έαυτόν τό έρώτημα του «τις ο υπάιτιος του έπισυμβάντος άτυχήματος» και τοσοούτο προχειρώς και έπιπολαιώς άποφανθή ο «Νομομηχανικός» ώφειλεν, ει μέν ήγνώσει τους διεπόντας τον τόπον και τας διαφόρους ύπηρεσίας αυτού νόμους και διατάγματα, να φροντίση και λάβη τούτων γνώσιν πρώτον, μετά δέ τούτω, ευαρεστηθή και εξετάση ει' άπευθύνθη εις τό γραφείον ήμων η άπαιτουμένη κατά τ' άνωτέρω αήτις, η πρόσκλησις, προς εξέτασιν τής καταστάσεως εις ην είχε περιέλθη η περι τής ο λόγος άποθήκη του κ. Χαντζή—Ιωάννου.

Έν τούτοις, επί τή ευκαιρία ταύτη θελήσατε παρακαλώ συγχρόνως να δεχθήτε και τήν έκρηκσιν τής διαζύσεως προς ύμας ύπολήψέως μου.

Ο Νομομηχανικός

Η. ΖΑΦΕΡΙΟΥ.

Σημ. του «Φορολογούμενου» — Τό γραφείον των Δημοσίων έργων του Νομού Άχαΐας και Ηλιδος όπερ άπευθύνει ήμιν τό άνω κοινον οιοιηθέν έν παρενόησε τά έν τώ «Φορολογούμενω» γραφέντα, παρερμήνευσε δέ νομίζομεν και τους σχετικούς νόμους, να άποσειρή άπ' αυτού τήν εϋθύνην των άποτελεσμάτων τής καταπτώσεως τής αποθήκης Χαντζή—Ιωάννου. Και τά μέν παρ' ήμων γραφέντα παρενόησεν ο κ. Νομομηχανικός, διότι απέδωκεν αυτοίς όλως μερικήν και προσωπικήν έννοιαν, ένθ είχαν γενικήν και ανεφέροντο μάλλον εις τήν καθ' όλου Διοίκησιν, ητις ως είπομεν τότε «παρ' ήμιν δέν ύφίσταται και λειτουργεί χάρι των πολιτών, άλλ' είναι κατασκευάσμα μάταιον» άν δέ έν τοίς ύπευθύνοις παρενέθη και τό όνομα του κ. Νομομηχανικού, τούτο έγένετο ως έν παραδείγματι: ούδδ' μόνος αυτός ανεγράφη έν τοίς ύπευθύνοις, διότι συνυπεύθυνος έλογίσθη και η άστυνομία. Τους δέ σχετικούς νόμους, νομίζομεν, ότι παρερμήνευσε, διότι Ιουδαϊκώς εξήγησεν αυτοίς και έστρήχθη μόνον εις τό νεκρόν γραμμα αυτών, όπερ ούδένα σώζει. Τό έρ' ήμιν άπέναντι του θλιβερού γεγονότος τής πτώσεως τής αποθήκης εκείνης, δι' ού έπαθον και κατέστησαν άνίκανοι προς εργασίαν τρεις πτωχοί οικογενειαρχαι και τρία παιδιά, καθ' όλον είχομεν ού μόνον να οικτείρωμεν τό θλιβερόν γεγονός, άλλ' και να αναζητήσωμεν και καταδείξωμεν τους ύπευθύνους αυτούς. Ως τοιοού

τους δε καταδείξαμεν, ἀμέσως μὲν τὴν ἐν γένει τοπικὴν Διοίκησιν, ἐμέσως δὲ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὸν κ. Νομομηχανικὸν καὶ τὴν μὲν Ἀστυνομίαν παρετρέξαμεν, διὰ τὸ ἀκαταλόγιστον αὐτῆς, περὶ δὲ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ, ὃν δὲν τάσσομεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκαταλόγιστων, εἴπομεν ὅτι δὲν ἐπέτελεσε τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκον του· διότι ἐνῶς ἡ ἐπάρατος ἐκείνη ἐποθήκη ἐγένετο ἐκ τοῦ τελευταίου σεισμοῦ προφανῶς ἐτοιμώροπος, ὅτι τὸ παράδοξον τῆς κλίσεως τῶν τοίχων τῆς εἶχεν ἀποθῆ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνεπιβεβαιωμένη γενικῆς θέας, οὐ μόνον δὲν τὴν ἐχαρτήρησεν ὡς ἐτοιμώροπον, ἀλλ' ἐπέτρεψε νὰ ἐργάζωνται ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι, μέχρις οὐ κατέπεσε καὶ τοὺς ἑσπέραια τῆς. Ἐπρεπεν ὁ τύπος ἀπέναντι τοῦ ἀλγενοῦ ἐκείνου συμβάντος ὑπερσυνεκίνησε τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν καὶ ἔσχε τόσας ἀλγενοῦς συνετείας, νὰ συγχαρῆ τὴν τοπικὴν διοίκησιν, νὰ εἴπῃ εὖγε εἰς τοὺς Νομομηχανικοὺς καὶ ἀφ' ἑμὲ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν; δὲν πιστεύομεν ὁ κ. Νομομηχανικὸς νὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν ταύτην, καὶ ἂν ποτε τὴν εἶχεν, ἡμεῖς δὲν ἠθέλωμεν ἀνταποκριθῆ εἰς αὐτήν. Ἀλλ' ὅμως ὁ κ. Νομομηχανικὸς νομίζει ὅτι οὐδὲν εἶχεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκον, τὴν δὲ γνώμην του ταύτην στηρίζει ἐπὶ νόμων καὶ ἐγκυκλίων ὁδηγίων. Φρονεῖ ὅτι μόνον αὐτῆ προκλήσει τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, εἶναι ἀρμοδίος νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἐτοιμώροπον οἰκοδομήματα, καὶ ἄνευ αὐτῆς οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ, ἢ μόνον νὰ θεωρῆ καταπίπτοντα τὰ ἐτοιμώροπα καὶ νὰ συντάξῃ τὴν στατιστικὴν τῶν φρονουμένων. Πλὴν δὲ τῶν νόμων, ἐπικαλεῖται καὶ ὑπόδειγμα πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ πόλιν ἀναφέρεται ἡ πρόσκλησις τοῦ Ἀστυνομίου. Τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ κατὰ τὴν ὀρθὴν ἐρμησίαν τῶν νόμων, οὐς ἐπικαλεῖται ὁ κ. Νομομηχανικὸς, φρονούμεν ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐξήρτησε τὴν ἐνεργεσίαν Μηχανικοῦ, τοῦ ἀρμοδίου νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἐτοιμώροπα τὰ οἰκοδομήματα, ἐκ τῆς πρόσκλησεως τοῦ Ἀστυνομίου, ἀλλ' ὅτι δύναται, ὡς εἶπεν, καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐνεργήσῃ τὰ σχετικὰ καθήκοντά του. Ἡ ἀστυνομία ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρεμβαίνει ὡς ἀνεκτικῆς τῶν ἐτοιμώροπων, εἰδοποιῶσα τὸν Μηχανικὸν περὶ ἐκείνων τῶν οἰκοδομῶν αἵτινες ἀπειλοῦσι πτῶσιν καὶ αἵτινες διέφυγον τὴν γνώσιν καὶ τὴν ἀντίληψιν ἐκείνου. Οὐδὲ δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην ἐνοιαίαν πρόσκλησιν τοῦ Ἀστυνομίου, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀποτελεῖ ὡς εἶπεν πραγματογνωμοσύνην πρώτου βαθμοῦ, διὰ νὰ ἐξαντληθῇ αὐτὴ καὶ νὰ ἀνοίξῃ ἢ τοῦ Μηχανικοῦ. Βεβαίως ὁ Μηχανικὸς δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τί γίνεται καθ' ὅλα τὰ σημεῖα μᾶς πόλεως μεγάλης· ποῖα δηλονότι οἰκοδομήματα κατήνησαν ἐτοιμώροπα, εἰς ποῖας αὐτὰς ἀπειλεῖται πτῶσις τοίχων, καπνοδόχων κ.τ.λ. καὶ πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὑπ' ἀρχῆς τινός καὶ καταλληλοτέρᾳ τοιαύτῃ ἐκρίθη ἡ ἀστυνομία, ἥτις θεωρεῖται πρόνοια ἐφ' ὅλον ἐπιβλέπουσα καὶ περὶ πάντων προνοοῦσα. Ἀν λείψῃ ἡ πρόσκλησις τῆς ἀστυνομίας ὁ μηχανικὸς εἶναι ὑπόχρεως π. χ. νὰ διέρχεται, μεταβαίνων καθ' ἑκάστην εἰς τὸν οἶκον του, κάτωθεν ἐτοιμώροπων κτιρίων καὶ νὰ περιμένῃ αὐτὴν ἵνα ἐνεργήσῃ; Ὡς ἴτιο μωρὸν νὰ ὑποθέσωμεν τοιοῦτον τί, μωρότερον δὲ νὰ ἐρμητεύωμεν οὕτω νόμον ἀποβλέποντα εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἡμεῖς δὲν νομίζομεν τὸν κ. Νομομηχανικὸν νεορραπιστὸν τῆς Ἀστυνομίας, ἔχομεν δὲ σήμερον τῆς γνώμης ἡμῶν ταύτης καὶ ἐν ἄλλο ἄρθρον τοῦ νόμου, ὃν ἐπικαλεῖται ὁ κ. Νομομηχανικὸς, τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρ. 1852, «Περὶ καταδασείσεως ἐπιτορῶν οἰκοδομῶν», Νόμον καθ' ὃ εἰάν ὁ μηχανικὸς νομίσῃ, ὅτι ἐπικεῖται κίνδυνος, ὁ τοιοῦτος θέλει βεβαιωθῆσθαι ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκεκμημένης παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ δύο ἐμπειροτεχνῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται διὰ πρωτοκόλλου, ἐάν ὑπάρχῃ ἐπικεῖμενος κίνδυνος. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ καταδάσεις τοῦ οἰκοδομήματος ἐνεργεῖται πάραυτα, μὴ

λαμβάνομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐρέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἀλλ' ἡμεῖς παρὰ χάριν τοῦ κ. μηχανικοῦ ὁμολογῶμεν μὲ τὴν γνώμην του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐρμησίαν τοῦ Νόμου καὶ ὅτι εἴπωμεν ὅτι ἀπαιτεῖται ὥσπερ ἐκ τῆς ἀστυνομίας ἵνα προκύψῃ ἡ ἀρμοδιότης του καὶ συνεπῶς ἡ εὐθύνη αὐτοῦ. Καὶ μ' ὅλον τούτο δὲν φρονεῖ ὁ κ. Νομομηχανικὸς ὅτι μετὰ ἕνα σεισμὸν ὅστις ἐκλόνησεν ἐκ βάθρων τὴν πόλιν, ὅστις κατέρριψεν οἰκοδομὰς, ὅστις κατέστησεν ἐτοιμώροπος πλείστας οἰκίας, ὅστις παρεξέκλινε πολλοὺς τοίχους, ὅστις τέλος ἐνέβαλεν τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους καὶ πολλὰς ἀμφιβολίας εἰς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν στερεωτέρων οἰκοδομημάτων, ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου, εἴτε τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ἀστυνομίου, εἴτε ἀπόντος αὐτοῦ; Ἀλλ' αὐτὸ ἐκάμαμεν ὅλοι, ἕκαμον καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά· μόνον ὁ κ. Νομομηχανικὸς, φαίνεται, δὲν τὸ ἐπραξεν. Ἄν τὸ ἐπραξτε θὰ ἔβλεπε σὺν ταῖς ἄλλαις ζημίαις καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποθήκης, καὶ ἂν τὴν ἔβλεπε, ἔθεόρει δὲ ἀναπόφευκτον τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀστυνομίας, ἵνα τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς ἐτοιμώροπον, δὲν εἶχε μέσᾳ ἐκείνη τὴν πρόσκλησιν ἐκείνην π. χ. διὰ τοῦ Νομάρχου; Ἄν ἀπαιτήσῃ καὶ περὶ τούτου νόμον ὁ κ. Νομομηχανικὸς βεβαίως; δὲν ἔχομεν νὰ τῷ ἐπιδείξωμεν τοιοῦτον, καὶ θὰ ἔχῃ ἀκόμη τὸ δικαίωμα νὰ γράψῃ ὅτι ἡ ἐνεργεία του κρίνεται ἀλλως ἐπιπολαίως; καὶ «ἐν ἐντελεῖ ἀγνοία τῶν διεπόντων τὰ δημόσια ἔργα νόμων καὶ διαταγμάτων.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Ἀναστάσιος Πουκαούρης κατέθεσε παρὰ μὲν τῷ ταμίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δημοτ. Νοσοκομείου δραχ. δύο χιλιάδας διὰ τὴν προμήθειαν κλινῶν τῆς νέας πτέρυγος τοῦ φιλοanthρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος, παρὰ δὲ τῷ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἑτέρας δύο χιλιάδας δραχ. ὑπὲρ τοῦ παρ' ἡμῖν Πτωχοκομείου καὶ ἵνα ἐκ τοῦ τόκου τῶν μονοπονηθῆ διηρηκῆς ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου συνδρομή. Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἀναστασίου Πουκαούρης, δὲν συνδέεται τὸ πρῶτον ἤδη πρὸς ἀγαθοεργίας· ὅλα τὰ φιλοanthρωπικὰ ἰδρύματα παρ' ἡμῖν γνωρίζουσιν αὐτὸ καὶ τὸ εὐλογοῦσι καθ' ἑκάστην, ἅπαντες δ' ἡμεῖς ἐσυνειθίσκαμεν νὰ τὸ ἀκούωμεν πάντοτε προφερόμενον μετὰ τιμῆς, οἷα ἀνήκει εἰς ἀνεπίληπτον ἄνδρα καὶ ἄνθρωπον τοῦ ἀγαθοῦ.

Ἀντὶ τοῦ κ. Γαβριὴλ Ρώσση, κατασταθέντος ἐκ νοσήματος ἀνικάνου, εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου, ἐκλήθη παρὰ τῆς Διοικητικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς ὁ κ. Βασίλ. Οἰκονομώπουλος, ἀρχαῖος ἔμπορος, ἀνὴρ δ' ἀγαθὸς καὶ τίμιος, ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπολοίτου ἐνεποίησε καλλίστην ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς συνδρομηταῖς τοῦ φιλοanthρωπικοῦ ἐκείνου ἰδρύματος καὶ παρὰ τῷ κοινῷ ἐν γένει. Καθῆκον ἡμῶν ἐντύπος ὑπολαμβάνομεν νὰ ἐπαινεσωμεν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἤδη ἀποχωροῦντος κ. Γαβρ. Ρώσση, ὅστις ἐν αὐτῇ ἐδείχθη τιμιώτατος καὶ φιλόanthρωπος, ἀνεπιειχῶς δὲ πλεονέκτητα εἰς τὸν προορισμὸν του ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρα ἤδη ἔτη καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην ἡμῶν ὅτι δεινὸν ἀτύχημα, ἐπελθὼν αὐτοῦ, ἐστέρησε τὸ ἡμέτερον Πτωχοκομεῖον τῆς πολυτίμου ὑπηρεσίας του.

Φοβερὰ ἀκούονται παράπανα ἐνταῦθα κατὰ τῆς καταστροφῆς ἣν ἐπενέγκουσι τὰ κτήνη εἰς τὰ κτήματα τῆς καλλιέργειμένης περιφερείας τῆς πόλεως καὶ κατὰ τῆς θρασύτητος τῶν κτηνοτρόφων αἵτινες εἰσέβαλον ἤδη εἰς αὐτὰ. Ἐμᾶθωμεν ὅτι περὶ τῆς κατασφάσεως ταύτης ἐγένοντο ἔντονοι παραστάσεις πρὸς τὸν κ. Νομάρχην πάρ' ἀξιότιμον συμπολιτῶν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἐάν ἐλήθησαν αὐταὶ ὑπ' ὄψιν καὶ κατὰ πρόσον δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν

ἐκ τῆς Διοικητικῆς παραβάσεως. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν ὁ τόπος πάσχει, ὅτι ἐνῶς τὸ κακὸν τῆς ἐρμησίσεως τῶν κτημάτων εἶναι παλαιὸν καὶ ζημιῶν τοῦ δήμου εἰς τὰ καιρία, οὐδέποτε κατεβλήθη μεριμὰ τις εἰς διασώσιν τῆς ἀγροτικῆς κτήσεως ἀπὸ τῆς ἐρμησίσεως τῶν κτηνῶν καὶ τῶν κτηνοτρόφων. Ὅλοι παρ' ἡμῖν ἐλησμώνησαν ὅτι ὁ τόπος δὲν εἶναι μόνον ἔμπορικὸς, ἀλλὰ καὶ κτηματικὸς, καὶ ὅτι κυρίως ὁ μέγας πλοῦτος τῆς πόλεως εὐρεῖται ἐν τῇ ἐξοχῇ. Εἶναι ἀπίστευτος ὁ βαθμὸς τῆς θρασύτητος τῶν ποιμένων, ἀξιοῦντων νὰ λυμαίνωνται τὰ κτήματα τοῦ κόσμου; ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ἀπειλοῦνται καὶ ἐκδιώκονται τῶν κτημάτων τῶν ὑπὸ τῶν κτηνοτρόφων καὶ ὅτι καὶ ἐκακοποιήθησαν πολλοὶ παρ' αὐτῶν. Ἡ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται πλείστα ἄτοπα, ἐγκυμονεῖ δὲ αἰματηρὰς αὐτοδικίας· διότι καθ' ὃ γνωρίζομεν πολλοὶ ἐπιστᾶται παρηγγέλθησαν παρὰ τῶν κυρίων τῶν νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ὄπλα κατὰ πάντοδ εἰσερχομένου ἄνευ ἀδείας τῶν εἰς τὰ κτήματα αὐτῶν, πολλοὶ δὲ κτηματῆται μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἐνοπλῶν. Πού κατηντήσαμεν καὶ μάλιστα ὑπὸ Ἀστυνόμου ὅστις ἀὶ ὄχι ἄλλο, γνωρίζει τοῦλάχιστον κάλλιον παντός ἄλλου τὴν ἐκ τῶν κτηνῶν ζημίαν τῶν κτημάτων καὶ ἀντὶ τοῦ μόνον οἱ δυστυχεῖς κτηματῆται διατηροῦσι τὰ κτήματά των. Δὲν καταλήγομεν εἰς τὴν συνήθη ἐπιπολαιότητα, νὰ μεριμνήσωμεν οἱ ἀρμοδίοι, διότι τοὺς ἀρμοδίους ἐκείνους καλῶς τοὺς γνωρίζομεν, διὰ νὰ μὴ ἀναμείνωμεν τίποτε καλὸν ἐξ αὐτῶν. Καταλήγομεν ἐντούτοις συνηθόντες εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὑπομονὴν καὶ πλείστον φρόνησιν καὶ πόνον πρὸς ἑαυτοὺς ὅποταν ἔλθῃ ἡ στιγμή νὰ ἐγκαθιδρῶσιν εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν νέους ἀρχοντας· διότι ἐφ' ὅσον δὲν σωφρονῶσι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, μὴδὲ τὸ δικαίωμα τοῦ παραπονεῖσθαι ἔχουσι κατ' ἀνάγκην ἐκείνοι οἵτινες μὴδὲ ψήφω, μὴδὲ ἐνεργεῖων, μὴδὲ χρημάτων ἐρέσθησαν ἵνα παρασκευάσωσι τὴν κατάστασιν ταύτην ἐφ' ἣς σήμερον εἰς μάτην θρηνοῦσι.

Δύο ὑπηρετῆραι ἀνήκουσαι εἰς τὸν ἐνταῦθα Ταμίαν κ. Ἰωάννην Κυριακοῦ συνεννοηθεῖσαι πρὸς ἀλλήλας ἀφῆρουν κατὰ καιροῦ μικρὸν χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τινος κομᾶς. Γενόμενης γνωστῆς τῆς κλοπῆς, τὸ ἀνακαλυφθῆναι ποσόν, ἐκ δραχ. 579, εὐρέθη ἐντὸς τῶν ἀσπυροῦχων τῶν κλεπτῶν. Ὁ κ. Βίσαγγελεὺς, εἰς ὃν ἀμέσως παρεδόθησαν αἱ ἐνοχοὶ, ἐλπίζομεν ὅτι αὐστηρῶς θέλει ἐνεργήσῃ τὰ τῆς τιμωρῆσεως των, διότι ἂν ἡ κλεπτικὴ τῶν τάσις ἀδιυθύνετο πρὸς τὸ ταμεῖον, αὐστηρότατα εὐτυχῶς φυλασσόμενον παρὰ τοῦ κ. Κυριακοῦ, ἵσως ἠθέλωμεν ἀναγράψῃ κλοπὴν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐδυσχεραίνετο ἡ θέσις τοῦ καλλίστου ταμίου μας.

Εἰς ὀλίγους εἶναι ἄγνωστος ἡ ἀξιοθρήνητος θέσις εἰς τὴν περιήλθον ἐξ ἀλλεπαλλήλων ἀτυχῶν οἱ συμπολίται ἡμῶν, Ἀδελφοὶ Παν. καὶ Ἀναστ. Παῖζη πρῶτον ἔμποροῦνται, καὶ ὅλους συγκινεῖ ἡ δυστυχία των. Οἰκογενεῖαρχοι χρηστοί, φιλόπονοι καὶ ἐντιμώτατοι ἄνδρες, περιήλθον εἰς ἐσχάτην ἀπόγνωσιν, διότι ἡ δυστυχία τοὺς κατέβαλε καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀνικάνους ν' ἀντιμετωπίσωσι τὴν δεινὴν θέσιν των. Ἡ φιλοanthρωπία ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχει καθήκοντα, τόσῳ μᾶλλον ὅση πρόκειται περὶ συμπαθεστάτων ἀνθρώπων, διαβιωσάντων ἐν θρησῇ καὶ τιμιότητι. Ἡ ἐπιτροπὴ κυρίων τινῶν ἐπεκαλέσθη ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, παρ' ὧν ἔτυχεν εὐγενοῦς ὑποδοχῆς· δὲν ἐδυνήθη ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ ἴδῃ πολλοὺς καὶ ὄσους ἐπεθύμει· διὰ τοῦτο παρακαλεῖ δι' ἡμῶν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀνακουφίσωσι τὰ δεινὰ τῶν ἀτυχιστάτων ἐκείνων συμπολιτῶν μας ν' ἀποστειλώσιν ὅτι προαιροῦνται εἰς τὸν ἀξιοτίμον κ. Ἀλέξιον Θεωτόπουλον.

Ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ, τὴν προσοχὴν Κυριακῆν, δοθήσεται παράστασις ἐκτακτοῦ ὑπὲρ τῶν κ. κ. Θεοδωρῆ καὶ ἀδελφῶν Λαλαούρη, αἰτιδῶν τοῦ δραματικοῦ θιάσου τοῦ κ. Ἀριωτάκη,

ὅστις ἐπὶ δύο περίπου μῆνας ἐδίδαξε μετὰ τσαβύτης ἐπιτυχίας ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐνταῦθα θεατρικοῦ θεάτρου «Παράδεισος».

Ἡ κοινὴν Παιτρῶν τσαβύτα παρασχούσα θεήματα μέχρι τοῦδε τῶν εὐγενῶν διαθέσεων τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου, ἀναμφιβόλως ὡς σπέσιον προθύμως νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παράστασιν ἣτις ἔσεται καὶ ἡ τελευταία τοῦ ἐκλεκτοῦ Οὐάσου τοῦ κ. Ἀρνωτάκη.

Ἡ παράστασις ἔσεται ποικίλη, λαμπρά.

— Ὁ ἱεροκῆρξ κ. Πίλιας Βλαχόπουλος ἐμίλησει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἰδὼν ὅτι ὁ κ. Δ. Δάρας δὲν ἐπερίμενε νὰ λάβω τὴν μέγα θάρρος ἀπέναντί του, ὥστε νὰ ἀποκρούσω δημοσίως τὰς διαδόσεις του καὶ ἠνύνησα ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη τὸν ἔκαμε νὰ ἐγκαταλείψῃ μετὰ τοῦ κ. Σχίτζα ἀδικαιολογητῶς τὸν σταφιδοκαρπὸν μου καὶ νὰ σπερμολογῇ κατόπιν περὶ τῶν ἀποθηκῶν μου, ὅτι ἡ εὐφάντασις αὐτοῦ διάνοιχ τῷ ὑπηγόρευε.

Δὲν ἐπροτίμησα τὴν σιγὴν, ἦν καλοκἀγάθος μοι συνεβούλευσεν, ἀλλ' ἔγραψα σκοπίμως, ὅπως ἴδω ἂν ὁ κ. Δάρας θὰ ἐξέθετε καὶ δημοσίως ὅσα ἐν ἰδιαιτέροις κύκλοις εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ διαδίδῃ περὶ ἐμοῦ. Ὑπέθετον αὐτὸν ὅμως μόνον κολοβούλων εἰσηγήσεων ἐξ ἐπιπολαιότητος, δὲν ἐπερίμενα ὅμως ποτὲ ὅτι ἤθελε ταπεινωθῆ καὶ μέχρι τῆς συκοφαντίας. Λαθὼν περιστατικὸν ἀπλοῦστατον καὶ ἀνάξιον δι' ἐπιχειρήμα σοβαροῦ ἀνθρώπου ἐστρέβλωσεν αὐτὸ ἐπιτηδεῖας πρὸς τὰ συμφέρον του καὶ παρέστη εἰς τὴν δημοσιότητα πεποιθῶς εἰς τὸ κύρος τῆς ὑπογραφῆς του. Ὁ κ. Δάρας θέλει νὰ ἦε PERSONNAGE. Ἄρα ἀνοίξῃ τὰ χεῖλη του ὀφείλουσι πάντες ν' ἀποκαλυφθῶσι, διότι αὐτὸς ἔφα. Ἐτόλμησα ἐγὼ νὰ ἀμφισβητήσω τὴν πανσοφίαν του καὶ ἐπειράθῃ νὰ ἐγείρῃ καταγίδια ἐναντίον μου.

Ὅ,τι ἐξέθηκα προγενεστέρως ἦτο ἡ ἀλήθεια καὶ θάρρα. Ὁ κ. Δάρας ὅμως φρίσσεται ἀγνοῶν τὴν γλώσσαν τῆς εἰλικρινείας, καὶ διὰ τοῦτο συνηρηολόγησεν ἐπίτηδες ἀσυνάρτητά τινα καὶ συγκεχυμένα, ὅπως ὑπερασπίσῃ ἐαυτὸν.

Ἐν πρώτοις ὁ κ. Δάρας ὑποπτεῖ κατὰ τὴν πρὸς τὸν κ. Σχίτζαν παράδοσιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ μου ὅτι ἐνείχε καὶ κάμπον ἔτρεξεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν ἐργασιῶν μου καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἤρχισα ἀγοράζων καὶ κάμπον. Μὲ τὴν ἀνεκάλυψιν του ταύτην ἐπεισεν ἐαυτὸν ὁ κ. Δάρας ν' ἀπειρήθῃ ὅτι ὁ παραδιδόμενος τῷ κ. Σχίτζα σταφιδοκαρπὸς μου, ἂν πρὸ πολλοῦ εἶχον εἰς τὴν ἀποθήκην μου, ἦτο πλέον κατὰ τὰ τρία τέταρτα κάμπον. Ἐδῶσε δι' αὐτὸν εἰς τὴν ἀνεκάλυψιν του, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ λογικὴν, ὁπισθοδρομικὴν δύναμιν.

Ἰδὼν δὲ ὁ κ. Δάρας ἔκαμε τὴν φοβερὰν ἀνεκάλυψιν του ὅτι ἤρχισα ἀγοράζων καὶ κάμπον; Ἰδοὺ, κ. Συντάκτα. Μετὰ τοῦ Κωνστ. Θεοφανοπούλου ἦλθον, διὰ τοῦ μεσίτου Ἀνδρ. Οἰκονομοπούλου, εἰς διαπραγματεύσιν πρὸς ἀγορὰν 10—12 χιλ. σταφιδοκαρποῦ, δι' ὃν προσέφερα δραχ. 170 (τιμὴν δι' ἣς αὐθημερὸν ἠγόρασα καὶ τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ κ. Περικλ. Μπουκαούρη,) ἡ δὲ συμφωνία ἐπρόκειτο νὰ κλεισθῇ ὀριστικῶς μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Θεοφανοπούλου μετὰ τὰς ἀσίν μου, ὅπως ἴδω ἐν συνόλῳ τὸν σταφιδοκαρπὸν. Διὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην του ὅμως μετὰ τὰς ἀσίν μου παρενεβλήθησαν προσκόμματα τινα ἐκ μέρους τοῦ κ. Θεοφανοπούλου, ἐξ ὧν μὲν ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι περὶ τῆς ποιότητος καὶ προσλευσεως τοῦ ὑπὸ διαπραγματεύσιν σταφιδοκαρποῦ. Ἐνεκα τούτων διέλυσα τὴν ἡμιτελεσμένην συμφωνίαν καὶ συνεπῶς ὁ σταφιδοκαρπὸς τοῦ κ. Θεοφανοπούλου οὕτε πρὸ τῆς ἀποθήκης μου καὶ ἦλθε. Εἰς τὸ περιστατικὸν ταῦτο, εὐρὼν ὁ κ. Δάρας λαθὼν ἀσήμαντον, ἐπέφερον ὑπὲρ ἐαυτοῦ διαστροφὴν τινα, εἰς ἣν συναψίζεται ὄλων του

τῶν ἰγνηλασιῶν τὸ ἀποτέλεσμα. Ἦθέλησε νὰ πείσῃ ὅτι ὁ ἀνωτέρω σταφιδοκαρπὸς, ὃν ἐπρόκειτο ν' ἀγοράσω παρὰ τοῦ κ. Θεοφανοπούλου, δὲν ἦτο σταφιδοκαρπὸς Παιτρῶν ἀλλὰ κάμπον. Ἦως δὲ ἤθελε νὰ κάμῃ πιστευτὴν τὴν ψευδολογίαν του; Ὁ κ. Θεοφανοπούλος εἶχεν ἀγοράσει παρ' ἄλλου τινος, λέγει ὁ κ. Δάρας, σταφιδοκαρπὸν κάμπον, ὃν δὲν παρέλαβε. Ὁ τρίτος ἐκεῖνος διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ Θεοφανοπούλου ἐπὶ τούτῳ, ὁ δὲ Θεοφανοπούλος, ἐξακολουθῆ ὁ κ. Δάρας, ἂν τ ε δ ι ε μ α ρ τ υ ρ ῆ θ η κατ' αὐτοῦ, ἰσχυρισθεὶς ὅτι δὲν παρέλαβε τὸν ἀνω σταφιδοκαρπὸν, διότι τὸν εἶχε πωλήσει εἰς ἐμὲ, ὅστις ἐπίσης δὲν τὸν παρέλαβα. Εἰς τὴν ἐν τῇ ἀντιδιαμαρτυρῇ δὲ τοῦ Θεοφανοπούλου τελευταίαν ταύτην φράσιν στηρίζει ὄλων τὴν ἀνεκάλυψιν καὶ ὄλας του τὰς ψευδολογίας. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σκεφθῇ ὁ κ. Δάρας ὅτι πιθανὸν ὁ Θεοφανοπούλος νὰ ἀνέμισε τὸ ὄνομά μου εἰς τὴν ἀντιδιαμαρτυρίαν πρὸς δικαιολογίαν του, ἀφοῦ συνέπεσε νὰ ἔλθω μετ' αὐτοῦ εἰς διαπραγματεύσιν; ἢ ὅτι πιθανώτερον νὰ εἶχε αὐτὸς κατὰ νοῦν νὰ μοὶ παραδώτῃ τὸν σταφιδοκαρπὸν ἐκεῖνον ὡς σταφιδοκαρπὸν Παιτρῶν, ἔάν ἐταλείωνεν ἡ συμφωνία μας; Δὲν ἐσκέπτετο ὁ κ. Δάρας ὅτι, ἂν πράγματι ἠγόραζον παρὰ τοῦ Θεοφανοπούλου τὸν ἀνωτέρω κάμπον καὶ ἠρνούμην νὰ τὸν παραλάβω, δὲν ἤθελεν ἂν τι διαμαρτυρηθῆ κατὰ τοῦ τρίτου ὁ Θεοφανοπούλος, ἀλλ' ἤθελε στρέψῃ τὴν διαμαρτυρίαν ἐκείνην κατ' ἐμοῦ, ὡς ἦτο φυσικόν; Δὲν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ ἀκόμη ὁ κ. Δάρας ὅτι προσέφερον εἰς τὸν Θεοφανοπούλου δραχ. 170 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προσέφερω τὴν τιμὴν αὐτήν, εἰμὴ διὰ πρᾶγμα Παιτρῶν; Ὅλα ταῦτα δὲν ἦτο δύσκολον βεβαίως νὰ εὐρωσι χωρὸν εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ κ. Δάρας, ἔάν δὲν ἦτο ἐκ τῶν προτέρων ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἀκούσῃ τὴν λογικὴν καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἠλικρινείας, ἀλλὰ νὰ ὑπερασπίσῃ ὅπως ἐαυτὸν καὶ τὰς διαδόσεις του.

Ἄλλ' ὁ κ. Δάρας δὲν ἀφίνει εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν τῶν πολυτιμῶν φώτων του.

Τῷ ἴδῳ, ὅπως καὶ ἂν ἔχη, τοιαύτη παρ' ἐδὸς τολμήσαντος ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν γνώσεών του καὶ ἤγειρε κατ' αὐτοῦ ζήτημα, ὡς λέγει, κοινωνικόν, δι' ὃ προσκαλεῖ τὴν μερίμναν παντός ἐνδιαφερομένου. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν φρουρὸν τοῦτον τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας!

Ὁ κ. Δάρας ὅμως ἔκαμεν κακὴν ἐκλογὴν θεολήσας νὰ ἐλέγξῃ τὰς ἰδικὰς μου ἀποθήκας, περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ὀπείων μαρτυροῦσι πάντες οἱ μέχρι σήμερον μετ' ἐμοῦ συναλλαχθέντες καὶ συναλλασσόμενοι. Ἄν ἐνδιεφέροτο ἀληθῶς κατὰ τῆς νοθείας τῆς σταφίδος, εἶχε περὶ τοῦ, πολὺ πλησίον του μάλιστα, σιδήδιον εὐρύτατον νὰ ἐπιδειχθῇ.

Πρὸς τοῦτους δὲ ὄφειλε, πρὶν ἢ καταγγεῖλῃ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀκερασίαν ἄλλων, νὰ καταγγεῖλῃ πρῶτον τὴν ἐαυτοῦ, διότι δὲν πιστεύω νὰ λησμονῇ τί εἶδους σταφιδοκαρπὸν προσέπαυσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν νὰ παραδώσῃ τῷ κ. Π. Θεοχάρη.

Ἄς μὴ κοπιᾷζῃ δὲ προσπαθῶν νὰ μὲ δυσφημίσῃ, διότι ἡ γνώμη του, ἔστω βεβαίως, δὲν ἐπιβάλλει οὔτε τοῦ μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένου ἐμπόρου, οὔτε τοῦ ἰδιοκτῆτος πελάτης μου, ὃν ἔχω ἐμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἄλλων, ὁ κ. Δάρας ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ ἀπαιτήσῃ του, ἀνέφερε καὶ ὅτι ἐμπορὸς τις, ἀγοράσας δὴθεν παρ' ἐτέρου σταφιδοκαρπὸν κάμπον τὸν ὠδήγησε κατ' εὐθείαν μετὰ τὰ ἴδια κάρρα εἰς τὴν σίβαν τῶν κ. κ. Βάρφ παραδώσας αὐτὸν ἀντὶ σταφιδοκαρποῦ Παιτρῶν, ἀπεσιώπησεν ὅμως ὑπόβλως τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπόρου ἐκεῖνου ὅπως ὑποθετῇ, ἔστω καὶ παρ' ὀλίγων, ὅτι εἶνε τὸ ἐμὸν. Γενναῖα ἢ πρᾶξις τοῦ κ. Δάρας καὶ ἀνταξίαν τῆς σοβαρότητός του. Ἐνεούτοις χωρὶς οὐδὲως νὰ βεβαίω τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Δάρας διὰ τὸ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπόβου ἀπιστοσύνης μόνον, ὅτι ὁ ὑπαντισσόμενος ἐμπόρος ἐγένετο ἦδη γνωστὸν τις εἶνε.

Μίαν ἀκόμη παρατήρησιν χάριν τοῦ κ. Δάρας.

Ἦπόρησε πῶς δὲν ἐκάλεσα ὄλων τοὺς σταφιδογνώστους, ὄλων τὴν Πάτραν ὅπως τὸν ἀναγκάσω νὰ παραλάβῃ τὸν σταφιδοκαρπὸν μου καὶ ἰκανοποιηθῶ. Μὲ συγχωρεῖ ἴνα τῷ παρατηρήσω ὅτι ἦτο ὄλας ὄλου περιττὸν τοιοῦτον διάδημα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς γνώμης του. Ἦθεώρησα ὅτι πλέον ἢ ἐπαρκῶς ἰκανοποιήθη ἀπέναντί του, ἐκ τοῦ ὅτι ἔμα προσέφερα τοῖς κ. κ. Βάρφ τὸν ἐγκαταλειφθέντα σταφιδοκαρπὸν, ἐδήλωσα αὐτοῖς ρητῶς καὶ καθαρὰ ὅτι μοὶ ἐγκαταλείφθη ἐπὶ τῇ διαθεβαίωσιν τοῦ κ. Δάρας ὅτι ἦν ἀναμειγμένος μετὰ κάμπον καὶ ὅτι οἱ κ. κ. Βάρφ ἐξετάσαντες αὐτὸν ἐπισταμένως τὸν ἠγόρασαν ἔκτοτε, τὸν παραλάβον δὲ προχθὲς καὶ ἐπλήρωσαν ὡς σταφιδοκαρπὸν ἄξιον Παιτρῶν, καθ' ὄλων τὸν διηνεκεῖ περὶ τοῦ ἐναντίου πάταγον τοῦ κ. Δάρας, ὅστις ὅμως πρὸ τινῶν ἡμερῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι παρελάμβανε περισυρὸν σταφιδοκαρπὸν ἀντὶ φτείνου, ὡς εἶναι πλέον βεβαιωμένον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Σχίτζα, ὡς καὶ τὸν ἕτερον προσληφθέντα ὡς σταφιδογνώστην, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὗτοι ἐγένοντο ὄματα τῆς ἐπιπολαιότητος τοῦ γηραιῦ Νέστορος, μεθ' ὄλας τὰς διαμαρτυρίας αὐτοῦ περὶ τῆς περισσῆς νομισσύνης, ἐκτάκτου ἰκανότητος καὶ ἐπιζήλου ἐμπορικῆς πείρας τοῦ κ. Σχίτζα.

Ταῦτα πρὸς τὸν κ. Δάραν διὰ τελευταίαν φοράν. Τοῦ λοιποῦ εἶνε ἐλευθερὸν καὶ νὰ λέγῃ καὶ νὰ γράφῃ, εἴτε ἐνοπογράφως εἴτε μὴ, ὅτι θελήσει. Τὸ προνόμιον τῆς εὐλαρίας τῷ ἀνήκει ἐκ τῶν προτέρων.

Δέχθητε, κ. Συντάκτα, τὴν διαθεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.

I. H. Χαράλαμπος.

Δ Η Δ Ω Σ Ι Σ

Ὁ ὑποφαινόμενος διὰ ὅτι ἐπὶ τοῦ καταστήματος οἰνοπνευματοποιεῖς ἐν Τεμένῃ ἢ ἐπὶ πασης ἐτέρας ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεώς μου εἰς οὐδὲ μίαν σχέσιν ἐταιρικὴν διατελῶ ἢ διετέλεσα μετὰ τοῦ Παναγιῆ Δαυλοπούλου καὶ ἔστω πρὸς γνώσιν τῶν διαφερομένων.

Ἐν Τεμένῃ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1889. Μιχαὴλ Βάββαλος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τοῦ προσεχούτος μῆνου ἡ οἰκία Ἰωάννου Δ. Γιαννοπούλου (καρπῶ) παρὰ τὴν ὁδὸν «Ζαχάρου» καὶ «Ρήγας Φερραίου». Πρὸς περαιντέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον τῇ ἰδιοκτητρίᾳ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου ε. ε. ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος οἰκία τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Νικαιῶρα ἐν ἣ τὸ μέγα οὐνοδοχεῖον Παιτρῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ ἢ παρὰ τῷ καταστήματι Γουναράκη καὶ Καθεδραία.

Πρῶτον πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ. Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Βραϊκοῦ Γαρυῆ κατ. Παιτρῶν, δηλοποιεῖ ὅτι οἱ κ. κ. Δημήτριος Βότσης καὶ Χαρίλ. Κλοῦδάκης κάτοικοι Παιτρῶν, ὡς προσωρινοὶ συνδικοὶ τοῦ πτωχεύσαντος Γεωργίου Ἀγγελᾶτου, ὀφειλέτου τῆς Τραπεζῆς, ἐπιταχθέντες δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, ἐπιδιοθεσίς αὐτοῦ τὴν 1ην Ἰουνίου καὶ 27 Ἰουλίου ε. ε. ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Παναγιώτου Μπ(μ)π, νὰ πληρώσωσιν ἐμπροθέσμως εἰς τὸ τσάμειον τῆς Τραπεζῆς 1) δραχ. 450 καθυστερούντες τόκους ἀπὸ 1 Ἰουλίου π. ε. μέχρι 31 Δεκεμβρίου π. ε. 2) τὸ ὀφειλόμενον κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων καταστὰν ἀπαιτητὸν ἕνεκα καθῆκ(ἀκολουθεῖ).